

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5922010426
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5922010426.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Mihálikovej a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Vladimíra Kuráka, na neverejnom zasadnutí konanom 14. februára 2023 prejednal sťažnosť odsúdeného E. J., nar. XX.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1Pp/27/2022 zo 16.1.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1Pp/27/2022 zo 16. januára 2023.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. návrh odsúdeného E. J., nar. XX.X.XXXX v F., naposledy bytom K. XXX, okres F., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ružomberok, na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, č.k. 7T/121/2019-208 zo dňa 3.12.2019, právoplatným dňa 3.12.2019, pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák., vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok uznesením, sp.zn. 1Pp/27/2022 zo 16.1.2023 podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného E. J. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, č.k. 7T/121/2019-208 zo dňa 3.12.2019, právoplatným dňa 3.12.2019, pre prečin ohrozovania mravnej mládeže podľa § 322 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák., vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo napadnuté sťažnosťou odsúdeného, ktorú zhlásil po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo 16.1.2023 (na č.l. 16 súdneho spisu).

Dňa 26.1.2023 bolo okresnému súdu doručené podanie, ktorým obžalovaný doplnil podanú sťažnosť. Odsúdený požiadal krajský súd, aby rozhodol o jeho sťažnosti, pretože spĺňa všetky podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Opakovane zdôraznil, že počas trestu si plnil všetky povinnosti a to, že je desaťkrát súdne trestaný, nič neznamená.

Prokurátor nevyužil právo vyjadriť sa k sťažnosti odsúdeného.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí, po zistení, že proti predmetnému rozhodnutiu prvostupňového súdu je sťažnosť prípustná (§ 417 ods. 3 Tr. por., druhá veta Tr. por.), túto podala oprávnená osoba (§ 186 ods. 1 Tr. por.) riadne a včas, v zákonom stanovenej lehote

(§ 187 ods. 1 Tr. por.), podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výroku napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Dôvodom procesného postupu nadriadeného súdu podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por., t.j. zrušenie napadnutého uznesenia a vyhlásenie nového rozhodnutia vo veci krajským súdom boli formálne nedostatky výrokovej časti napadnutého uznesenia, na ktoré krajský súd poukáže v nasledujúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia. Vecne však prvostupňový súd rozhodol správne, keď návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Preskúmaním dôvodov napadnutého uznesenia, ako aj príslušného spisového materiálu sťažnostný súd konštatuje, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu nevyhnutnom na svoje rozhodnutie (§ 2 ods. 10 Tr. por.), vecne správne rozhodol a rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 176 ods. 2 Tr. por.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd môže odsúdeného za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podľa § 415 ods. 4 Tr. por. o návrhu na podmienené prepustenie podľa odsekov 1 až 3 rozhodne súd najneskôr do 60 dní od jeho doručenia.

Trestný zákon v ustanovení § 66 ods. 1 upravuje jednu formálnu a dve materiálne podmienky pre podmienené prepustenie páchatel'a z výkonu trestu odňatia slobody, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Inak povedané, ak chýba čo i len jedna z týchto podmienok, súd nemôže rozhodnúť o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Formálna podmienka spočíva vo vykonaní zákonom určenej dĺžky nepodmienečného trestu podľa druhu trestného činu. V danom prípade ide o odsúdenie za prečin a súd prvého stupňa správne konštatoval splnenie tejto podmienky. Pokiaľ ide o splnenie materiálnych podmienok vyplývajúcich z vyššie citovaného zákonného ustanovenia viažuceho sa k podmienenému prepusteniu, tieto prvostupňový súd skúmal na podklade hodnotenia predloženého riaditeľom ÚVTOS, ako aj ďalších listinných dôkazov. S úvahami prvostupňového súdu smerujúcimi k záveru o nesplnení materiálnej podmienky spojenej s očakávaním vedenia riadneho života v budúcnosti sa nadriadený súd stotožnil.

Všeobecné podmienky podmieneného prepustenia uvedené v § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktoré možno objektívne zistiť, nemožno oddeľovať od podmienky toho istého zákona, ktorá spočíva v očakávaní, že podmienené prepustený odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Správanie odsúdeného pred spáchaním trestného činu, z ktorého žiada o podmienené prepustenie, rovnako ako správanie pri spáchaní tohto trestného činu a jeho správanie vo výkone trestu možno označiť ako okolnosti, ktoré sú vo vzájomnej súvislosti dôležité pre posúdenie otázky, či bude viesť riadny život.

Po preskúmaní spisového materiálu sťažnostný súd dospel k rovnakému záveru ako prvostupňový súd, že odsúdený nespĺňa druhú materiálnu podmienku vzťahujúcu sa na požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania odsúdeného. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na podmienené prepustenie je rozhodujúci dosiahnutý stupeň prevýchovy odsúdeného.

„Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienené prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou ich úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Pokiaľ všeobecný súd prihliadne na okolnosť, že nie je zabezpečená podmienka budúceho riadneho života sťažovateľa, je to výlučne iba vecou jeho uváženia, ak dospel k záveru, že doterajší výkon trestu odňatia slobody neodstránil charakterové vlastnosti, ktoré sťažovateľa viedli

k páchaniu závažnej trestnej činnosti.“ (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. IV. ÚS 53/08 zo 14. februára 2008). Či sú splnené materiálne podmienky podmieneného prepustenia, záleží od posúdenia okolností jednotlivého prípadu.

Zo spisového materiálu, ktorý sa vzťahuje na konanie o podmieňnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, je zrejmé, že odsúdený E. J. bol doposiaľ desaťkrát súdom potrestaný, z toho v šiestich prípadoch ide o špeciálnu recidívu, keď sa opakovane dopúšťal prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže a práve za tento trestný čin si odsúdený vykonával tri po sebe nariadené tresty odňatia slobody na základe rozsudku Okresného súdu Kežmarok, sp.zn. 6T/108/2015 zo 14.2.2019, právoplatného 30.4.2019,

vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia; rozsudku Okresného súdu Kežmarok, sp.zn. 7T/13/2019 zo 16.4.2019, právoplatného 3.5.2019, vo výmere 24 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a rozsudku Okresného súdu Kežmarok, sp.zn. 7T/121/2019 z 3.12.2019, právoplatného 3.12.2019, vo výmere 10 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Aktuálne si odsúdený vykonáva trest odňatia slobody na podklade posledného označeného rozsudku.

S poukazom na špeciálnu recidívu odsúdeného a sklony jeho osoby k páchaniu tejto trestnej činnosti nie je daná žiadna záruka, že odsúdený po podmieňnom prepustení bude viesť riadny život tak, ako to ustanovuje § 66 ods. 1 Tr. zák.

Vo vyššie uvedených súvislostiach ani relatívne disciplinovaný výkon trestu odňatia slobody nepreváža negatíva predchádzajúceho spôsobu života odsúdeného a neprinavrátia dôveru súdu, že odsúdený sa skutočne napravil a na jeho prevýchovu je doteraz vykonaný trest postačujúci. Odsúdený nepresvedčil ani sťažnostný súd o účinku doterajšieho výkonu trestu na jeho prevýchovu, a to ani deklarováním, že sa chce riadne starať o svoje ďalšie tri maloleté deti. V minulosti na nápravu odsúdeného nemali účinok ani zvolené miernejšie tresty, ako trest povinnej práce. Odsúdený permanentne zanedbával povinnosti rodiča, neposielal maloleté deti do školy, nedbal na ich povinnú školskú dochádzku. Po oboznámení sa len s označenými rozhodnutiami, na podklade ktorých si odsúdený vykonával trest odňatia slobody, išlo o dlhodobé neplnenie si týchto povinností počas školského roku 2014/2015, 2016/2017, 2017/2018, 2018/2019 najskôr voči svojim trom, neskôr štyrom maloletým deťom, pričom počet vymeškaných hodín sa stupňoval a pri poslednom odsúdení u jednotlivých detí bezdôvodné vymeškanie vyučovania bez ospravedlnenia bolo od 459 vyučovacích hodín až do 701 vyučovacích hodín. Aj keď výkon trestu odňatia slobody u odsúdeného prebiehal nekomplikovane, riziko recidívy trestnej činnosti bolo vyhodnotené ako nízke a resocializačná prognóza sa javí podľa hodnotenia ÚVTOS Ružomberok ako priaznivá, konkrétne skutočnosti predchádzajúcich odsúdení a spôsob predchádzajúceho života odsúdeného utvrdili nadriadený súd v tom, že ďalší výkon trestu odňatia slobody je potrebný, aby sa u odsúdeného dostavil účel trestu. Bežný všeobecný režim v ústave na výkon trestu počas ďalšieho výkonu trestu odňatia slobody len napomôže odsúdenému hlbšie si osvojiť tento režim, aby ho mohol praktizovať v civilnom živote a tento si zabezpečiť tak, aby sa vyhýbal protiprávnej trestnej činnosti daného charakteru, resp. aj inej trestnej činnosti. Záverom krajský súd konštatuje, že výchovný účel trestu sa u odsúdeného dostaví len jeho výkonom. Zároveň poznamenáva, že na podmieňné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je právny nárok. V prípade recidívy je podľa názoru krajského súdu potrebné zo strany odsúdeného preukázať viac ako len dodržiavať denný režim ústavu. Z vyššie uvedených dôvodov vyplýva, že krajský súd sa nestotožnil so sťažnostnou námietkou odsúdeného, že počet jeho predchádzajúcich odsúdení je pre toto konanie bez významu.

V neuvedených podrobnostiach krajský súd v celom rozsahu odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia okresného súdu, s ktorými sa stotožnil a tieto si aj osvojil.

K formálnym pochybeniam výroku napadnutého uznesenia, ktoré boli dôvodom jeho zrušenia nadriadeným súdom, je potrebné uviesť, že tieto pochybenia spočívali v označení názvu trestného činu a jeho paragrafového znenia uvedeného v rozsudku Okresného súdu Kežmarok, č.k. 7T/121/2019-208 zo dňa 3.12.2019, právoplatného dňa 3.12.2019, podľa ktorého bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody, o podmieňné prepustenie z výkonu ktorého žiadal. Z hľadiska presnosti, určitosti a predídeniu tak akýmkoľvek pochybnostiam o správnosti rozhodnutia bolo potrebné výrok napadnutého rozhodnutia dať do súladu tak s citovaným rozsudkom, ako aj so zákonom. Inak povedané, aby výrok rozhodnutia zodpovedal nielen správne označeniu trestného činu, za ktorý bol E. J. odsúdený - prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák., ale aj zákonu,

t.j. zákonnému pomenovaniu trestného činu a jeho paragrafovému zneniu. Tento formálny nedostatok nemal vplyv na inak vecne správne rozhodnutie okresného súdu.

Záverom treba uviesť, že procesný postup prvostupňového súdu, ktorý predchádzal rozhodnutiu, bol v súlade so zákonom a s ohľadom na zákonom určenú poriadkovú lehotu pre takéto rozhodnutie podľa § 415 ods. 4 Tr. por.

Na základe týchto skutočností krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.